

Naturalisatie van Alan Andrews en 18 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Alan Andrews en 18 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Britse verzoeker Alan Andrews, genoemd in artikel 1, onder 1, is in 1931 te Sottenham in Groot-Brittannië geboren. Enige maanden na zijn geboorte werd hij door Nederlandse pleegouders als kind aangenomen. Verzoeker kreeg een Nederlandse opvoeding en genoot Nederlands onderwijs. Hij onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Als vertegenwoordiger voorziet hij in zijn onderhoud. Zijn pleegvader heeft hem in 1934 bij een akte getekend ten overstaan van een Britse consul de naam Feuerstein en de voornamen Johannes Michiel verleend. Het is echter twijfelachtig of deze naamsverlening rechtsgeldig is. Ten einde debat hierover in de toekomst af te snijden, worden aan verzoeker bij de wet de namen verleend, waaronder hij bekend staat.

In artikel 1, onder 2, wordt voorgedragen de verzoekster Jeanne Alice Argoud, van echt gescheiden van Terdat Johannes Galstaun. Zij is in 1901 te Tjiandjoer in Indonesië als Nederlands onderdaan geboren. Door haar huwelijk verkreeg zij de Iraanse nationaliteit. Na ontbinding van haar huwelijk heeft verzoekster verzuimd het Nederlands onderdaanschap terug te vragen. Sedert 1950 verblijft zij in Nederland. Zij woont in bij een met een Nederlander gehuwde dochter en heeft enige inkomsten als naaister.

De Duitse verzoekster Hermine Boxheimer, weduwe van Artur Fritz Otto Ruck, genoemd in artikel 1, onder 3, is in 1902 te Mannheim in Duitsland geboren. Sedert 1930 is zij in ons land woonachtig. Gedurende de oorlogsjaren heeft verzoekster zich goed gedragen. Zij heeft zich aangepast aan de Nederlandse zeden en gewoonten. In haar onderhoud wordt voorzien.

De Belgische verzoekster Petronella Dirx, genoemd in artikel 1, onder 4, is in Nederland geboren en getogen. Zij gevoelt zich Nederlandse. Verzoekster leeft in kloostergemeenschap. In haar onderhoud wordt voorzien door de congregatie waartoe zij behoort.

Jaymes Maarten Alexander Emiel Gaytant, de Belgische verzoeker genoemd in artikel 1, onder 5, is in 1935 te Antwerpen in België geboren. In 1936 kwam verzoeker met het gezin waartoe hij behoorde naar ons land. Hij ontving Nederlands onderwijs. Verzoeker gevoelt zich Nederlander.

De Franse verzoeker Jean Cornelis Guillot, genoemd in artikel 1, onder 6, is in 1932 hier te lande geboren. Hij heeft steeds in Nederland gewoond. Verzoeker is gehuwd met een Nederlandse vrouw en in onze samenleving opgenomen. Als ijzervlechter voorziet hij in zijn onderhoud.

De Oostenrijkse verzoeker Alfons Edgar Hirschfeld, genoemd in artikel 1, onder 7, is in 1926 te Wenen in Oostenrijk geboren. Met het gezin waartoe hij behoorde kwam verzoeker in 1938 naar ons land. Hij genoot Nederlands onderwijs. In 1956 is hij afgestudeerd als arts. Thans is verzoeker werkzaam als assistent-arts in een ziekenhuis. Gedurende de oorlogsjaren heeft hij zich goed gedragen. Verzoeker is ingeburgerd.

In artikel 1, onder 8, wordt voorgedragen de verzoekster Henriette Martina Marcel de Jongh, weduwe van Adolfo Bonaini. Zij werd in 1898 te Amsterdam als Nederlandse geboren. Door haar huwelijk verkreeg zij de Italiaanse nationaliteit. Na het overlijden van haar echtgenoot heeft verzoekster verzuimd zich binnen de wettelijke termijn weder van de Nederlandse nationaliteit te verzekeren. Sedert 1955 woont zij in ons land. Verzoekster heeft ruime inkomsten.

De Belgische verzoeker Louis René Lousberg, genoemd in artikel 1, onder 9, is in Nederland geboren en getogen. Hij heeft steeds in ons land gewoond. Verzoeker onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Hij genoot Nederlands onderwijs. Als kantoorbediende voorziet hij in zijn onderhoud.

Irmgard Monika Nöbel, de Duitse verzoekster genoemd in artikel 1, onder 10, is in 1925 te Göppersdorf in Duitsland geboren. In 1930 vestigden haar ouders zich met hun gezin in Nederland. In 1943 moest verzoekster op last van de bezettende macht in Duitsland gaan werken. Sedert 1950 is zij wederom in ons land gevestigd. Verzoekster is in onze samenleving opgenomen. Als assistent-cheffin in een tricotagefabriek verdient zij het brood.

De verzoeker Czeslaw Piestrzeniewicz, genoemd in artikel 1, onder 11, is in 1928 te Bystra in Polen geboren. Hij is van Poolse herkomst. Gedurende de oorlogsjaren werd verzoeker door de Duitsers uit Polen naar Duitsland gevoerd. Na de bevrijding nam hij dienst in het Amerikaanse leger. In 1947 vestigde verzoeker zich in ons land. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is hij ingeburgerd. Als textielarbeider voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote. Verzoeker heeft er mede ingestemd, dat zijn naam bij de wet wordt veranderd in „Piestrnewits”.

De verzoeker Pieter Antoon Simek, genoemd in artikel 1, onder 12, is in 1900 te Amsterdam geboren. Hij heeft steeds in ons land gewoond. Verzoeker is van Oostenrijkse herkomst. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Verzoeker onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Als gemeentewerkman heeft hij regelmatige inkomsten.

In artikel 1, onder 13, wordt voorgedragen de Hongaarse verzoekster Margit Soti. Zij is in 1913 te Nagytetyeny in Hongarije geboren. Met een kindertransport kwam zij in 1922 uit Hongarije naar ons land. Verzoekster heeft zich gedurende de oorlogsjaren goed gedragen. Zij is in de Nederlandse samenleving opgenomen. Als verpleegster voorziet zij in haar onderhoud.

Benjamin Stibbe, de verzoeker genoemd in artikel 1, onder 14, is in 1889 te Amsterdam als Nederlander geboren. Hij verliet ons land in 1939 en keerde in 1956 terug. Tijdens zijn verblijf in de Verenigde Staten van Amerika verwierf verzoeker in 1946 de Amerikaanse nationaliteit. Als directeur van een handelaarsmaatschappij heeft hij ruime inkomsten.

De staatloze verzoekster Rosalie Marie Vene, genoemd in artikel 1, onder 15, is in 1906 te Hamborn in Duitsland geboren. In 1923 kwam zij naar Nederland, vanwaar zij in 1931 naar Indonesië vertrok. In 1951 keerde verzoekster naar ons land terug. Zij leeft in kloostergemeenschap en is werkzaam

¹⁾ Zijn met de overige bij deze de Memorie van Toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

als verpleegster. Verzoekster heeft zich aangepast aan de Nederlandse zeden en gewoonten.

› In artikel 1, onder 16, wordt voorgedragen de Duitse verzoeker Albert Vos. Hij is in 1935 te Duisburg in Duitsland geboren. Sedert 1936 woont hij in ons land. Verzoeker onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Als kleermaker heeft hij genoegzame inkomsten.

› In artikel 2, onder 1, wordt voorgedragen de verzoeker Stanislaus Lapkowski, geboren in 1917 te Boryslaw in Polen. Verzoeker is van Poolse herkomst. Toen Polen in 1939 werd bezet, week hij uit. Na enige omzwervingen bereikte verzoeker in 1942 Engeland waar hij dienst nam in het Poolse leger. Met dit leger vocht hij in Frankrijk, België, Duitsland en Nederland. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is hij ingeburgerd. Als metaalarbeider verdient hij het brood voor zich en de zijnen.

› De verzoeker Alfred Sokolowski, genoemd in artikel 2, onder 2, is in 1923 te Muchowice in Polen geboren. Hij is van Poolse herkomst. Gedurende de oorlogsjaren nam hij dienst bij de Britse luchtmacht. In 1947 vestigde verzoeker zich in ons land. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en is ingeburgerd. Als trekschop-machinist voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

› Met het oog op de door de verzoekers, genoemd in artikel 2, onder 1 en 2, aan den lande bewezen diensten, worden zij voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht.

De Belgische verzoeker Cornelis Willem François van der Vliet, genoemd in artikel 2, onder 3, is in 1896 te Tilburg geboren. Verzoeker heeft steeds hier te lande gewoond. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Zijn kinderen bezitten de Nederlandse nationaliteit. Verzoeker gevoelt zich Nederlander. Als grondwerker heeft hij genoegzame inkomsten. Het wil de ondergetekende voorkomen, dat verzoeker voor kosteloze naturalisatie in aanmerking mag worden gebracht, omdat hij tot voor kort door de administratie als Nederlander werd aangemerkt.

Met uitzondering van de Britse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 1, de Franse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 6 en de Hongaarse verzoekster genoemd in artikel 1, onder 13, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Britse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 1, moet, om zijn Britse nationaliteit te verliezen, na de totstandkoming van zijn naturalisatie daarvan afstand doen. Hij heeft zich daartoe bereid verklaard.

Alle voorgedragenen van Duitse herkomst zijn in het bezit van een verblijfsvergunning.

De Minister van Justitie,
SAMKALDEN.